



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobce **K. V.**, zastoupeného JUDr. Tomášem Krejčím, advokátem se sídlem Brno, Špitálka 23b, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, se sídlem Brno, Žerotínovo náměstí 3/5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2011, č. j. JMK 132566/2011, sp. zn. S-JMK 132566/2011/OD/St,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Brna (dále též „magistrát“) ze dne 17. 8. 2011, č. j. ODSČ-

178/B-11. Tímto rozhodnutím magistrát podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, zamítl žalobcovy námitky proti záznamům bodů, které byly provedeny na základě v rozhodnutí specifikovaných oznámení Policie České republiky a Městské policie Chomutov, a tyto záznamy potvrdil. Magistrát mimo jiné potvrdil záznam 2 bodů provedený na základě oznámení Policie České republiky ze dne 2. 5. 2011, č. j. KRPB-56565/PŘ-2011-060264, z něž vyplynulo, že žalobce dne 30. 4. 2011 porušil povinnost stanovenou § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a dopustil se tak přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 7. 2011 (dále jen zákon o přestupcích). Oznámené skutečnosti prokazuje též ověřená kopie pokutového bloku série CP/2010 P 3014304.

[2] Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí odvolání uvedl, že zákonný rámec pro posuzování námitek proti záznamu bodů v registru řidičů správním orgánem je vymezen zejména § 123a až § 123f zákona o silničním provozu. Správní orgán při záznamu bodů postupuje na základě správního rozhodnutí, oznámení o nabytí právní moci rozhodnutí správního orgánu nebo soudu, nebo oznámení policie či obecní policie o uložení pokuty v blokovém řízení. Toto jsou podklady pro záznam bodů. Správní orgán prvního stupně si k námitkám žalobce proti provedení záznamu bodů vyžádal kopie pokutových bloků k jednotlivým oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení.

[3] Žalovaný se ztotožnil se závěrem správního orgánu prvního stupně, že všechny provedené záznamy byly provedeny zcela v souladu s platnou právní na základě zákonných podkladů (oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení). Obsah jednotlivých oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení zcela koresponduje s údaji uvedenými v jednotlivých pokutových blocích, které byly do spisu doplněny. V každém jednotlivém případě byl žalobci zaznamenán odpovídající počet bodů tak, jak je stanoven v příloze k zákonu o silničním provozu. Záznamy byly provedeny ke dni uložení blokové pokuty.

[4] V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů správní orgán zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden. Na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, dokud nejsou zrušeny. Pokud s některým z těchto pravomocných rozhodnutí účastník řízení nesouhlasí, je na něm, aby u příslušných orgánů uplatnil v rámci přípustných opravných prostředků své námitky a docílil jejich změny či zrušení, což by následně vedlo k odečtu bodů.

[5] Námitky žalobce ohledně chybné kvalifikace přestupku ze dne 30. 4. 2011 byly vyvráceny doložením pokutového bloku, z jehož obsahu bylo bezpečně zjištěno, že žalobci byla pravomocně uložena sankce za jednání zařazené do bodového hodnocení.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[6] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce včas žalobu. Uvedl, že dne 30. 4. 2011 byl skutečně na ulici Kamenice v Brně zastaven hlídkou policie. Došlo ke kontrole vozidla, které žalobce řídil. Po detailním prozkoumání bylo zjištěno, že na vozidle existuje závada

spočívající v prasklém předním skle. Tuto závadu policisté vyhodnotili jako technickou závadu vylučující způsobilost vozu k provozu na veřejné komunikaci. Kontrola se odehrála v těsné blízkosti autoservisu, do kterého žalobce právě jel z důvodu opravy čelního skla. Byl předem objednán.

[7] Žalobce nepopírá existenci závady na čelním skle, jednání policie ovšem bylo protizákonné. Žalobce totiž postupoval v souladu s § 5 odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu. Vzhledem k povaze závady učinil žalobce veškerá opatření, aby mohl v jízdě pokračovat do nejbližšího místa, kde lze závadu odstranit. Přiměřeně snížil rychlost vozidla a řídil se zvýšenou pozorností. Situaci lze považovat za absurdní, neboť policejní kontrola byla provedena v těsné blízkosti autoservisu, kam žalobce směřoval na předem objednanou opravu této závady. Policisté k této skutečnosti měli přihlídnout a pokutu neudělit. Žalobce se tedy přestupku nedopustil.

[8] Žalobce byl ve velké časové tísní, a přestože s kvalifikací nesouhlasil, rozhodl se sankci podvolit a celou záležitost tak ukončit. Jedním z důvodů jeho rozhodnutí byl i fakt, že dle policistů byl projednáváný přestupek spojen pouze s pokutou a nikoliv se sankcí v podobě. Žalobce se tedy domníval, že věc bude jednorázově vyřešena uhrazením pokuty na místě. O to více jej zaskočilo, když se z výpisu bodového hodnocení řidiče dozvěděl, že měl údajně spáchat přestupek zcela odlišný (konkrétně jízdu bez zapnutých bezpečnostních pásů), jehož spáchání je navíc sankcionováno dvěma body dle zákona o silničním provozu.

[9] Žalobce uvedl, že neřídil vozidlo bez zapnutých bezpečnostních pásů čáry a tento přestupek s ním nebyl projednán. Vozidlo, které žalobce řídil, je vybaveno moderními technologiemi, které nepřipoutaného řidiče na povinnost připoutat se intenzivně upozorňují. Je tedy nepravděpodobné, že by se rozhodl jet na delší vzdálenost nepřipoután a ignoroval hlasitý signál.

[10] V celém rozhovoru s policisty přitom nezazněla byt' jen zmínka o porušení povinnosti připoutat se bezpečnostními pásy. Svědkem celé policejní kontroly byl pan Š., zaměstnanec autoservisu Bílý a syn, který měl opravu čelního skla provádět. Svědek na žalobce čekal před budovou autoservisu. Jak plyne z písemného vyjádření tohoto svědka ze dne 27. 7. 2011, v celém rozhovoru nebyla žádná zmínka o bezpečnostních pásích.

[11] Žalobce si měl pokutový blok při převzetí důkladně prostudovat, byl ovšem ve velké časové tísní a věc se snažil, co nejrychleji a s minimálními finančními následky ukončit. Jeho sníženou ostražitost lze přičíst také tomu, že policejní hlídka s ním rozsáhle projednávala přestupek spojený s technickou závadou na vozidle. Tento přestupek byl jediným tématem mírně vzrušené diskuse. Žalobci ve stresovém okamžiku tedy ani nepřišlo na mysl, že by v pokutovém bloku mohlo být napsáno něco odlišného. Jeho jednání, kterým blok přijal, podepsal a uhradil, je tak nutno považovat za omyl ve vůli ve smyslu § 49a občanského zákoníku. Nelze jednoznačně určit, zda se ze strany policejní hlídky jednalo o nedbalost či úmysl, v obou případech je však takový právní úkon relativně neplatný. V této souvislosti žalobce poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 26 Cdo 1898/99, a sp. zn. 23 Cdo 2511/2009.

[12] Pravděpodobně nepozorností policisty byl tedy do rozhodnutí zapsán jiný, než žalobcem spáchaný a projednaný přestupek. Vznikl tak rozpor mezi faktickým a právním stavem. Obdobnou situací se zabýval Ústavní soud, například v rozhodnutí sp. zn. IV ÚS 613/2000. Nezákonné rozhodnutí má dalekosáhlé důsledky do osobního a profesního života žalobce, který řidičské oprávnění nezbytně potřebuje k výkonu povolání a své konto odečtených bodů si pečlivě hlídá. Proti zápisu bodů do registru řidičů podal námitky, správní orgány je však zamítly. Jejich argumentace byla opřena o názor, že správní orgán provádí záznam bodů v registru řidičů na základě oznámení Policie České republiky (pokutového bloku), aniž by byl oprávněn jeho obsah a správnost zkoumat. Tento závěr je však v rozporu s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 39/2010.

[13] S ohledem na shora uvedené žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[14] Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že v řízení byly shromážděny podklady objasňující rozhodné skutečnosti. V řízení o námitkách správní orgán zkoumá, zda existuje způsobilý podklad pro záznam bodů, zda záznam byl proveden v souladu s tímto podkladem, a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze zákona. Správní orgán však zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, které slouží coby podklad pro záznam bodů. Nesouhlasí-li tedy žalobce s rozhodnutím v blokovém řízení, je na něm, aby proti němu brojil u příslušných orgánů za pomoci prostředků, které mu právní řád dává k dispozici. Námitka žalobce, že se daného přestupku nedopustil, tedy není z hlediska řízení o námitkách relevantní. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Jednání konané dne 18. 6. 2013

[15] Žalobce při jednání obsáhle popsal (ve shodě s tvrzeními uvedenými již v žalobě) skutkový děj, na jehož základě byl dne 30. 4. 2011 vydán pokutový blok. Dovodil, že obsah tohoto pokutového bloku neodpovídá skutečnosti. Žalobce jel do servisu s prasklým čelním sklem. Původním motivem jednání policie bylo telefonování za jízdy. V autě ovšem byla aktivní sada hands-free. Následně si tedy policista všiml rozbitého čelního skla a za ně žalobce pokutoval. Žalobce pochybil, že si pokutový blok nepřekontroloval, byl ovšem z pochopitelných důvodů rozrušen. Správní orgány měly k uvedenému přihlédnout a rozporovaný pokutový blok přezkoumat. Námitky tudíž nebyly řádně projednány. K důkazu navrhl svoji účastnickou výpověď a výpověď svědka Š. Dodal, že k výzvě soudu by bylo též možno předložit listinu prokazující výměnu čelního skla, která proběhla inkriminovaného dne. Skutečnost, že tato oprava proběhla, by ostatně mohly potvrdit i další osoby; tyto by tedy též bylo možné oslovit a následně svědecky vyslechnout. Naopak by bylo zbytečné vyslýchat dotčeného policistu, ten má totiž zájem na tom, aby se neprokázalo jeho pochybení. K dotazu soudu ohledně předpokládaného obsahu žalobcovy účastnické výpovědi, zástupce žalobce konstatoval, že by žalobce mohl osobně potvrdit průběh skutkového děje tak, jak je popsán již v žalobě.

[16] Žalovaný zdůraznil, že správní orgány vycházely z dostatečných podkladů (oznámení, bloky). Nesouhlasil s důkazními návrhy žalobce, tyto měly být vzneseny v opravných řízeních vůči samotným podkladovým rozhodnutím. Předmětný pokutový blok ze dne 30. 4. 2011 má veškeré náležitosti, správní orgány tak neměly důvod o něm, jakožto o řádném podkladu pro záznam bodů, pochybovat.

[17] Důkazní návrhy žalobce soud zamítl pro nadbytečnost, k důvodům viz níže.

V. Právní hodnocení soudu

[18] Zdejší soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správce poplatku včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.

[19] Předmětem sporu žalobce učinil záznam dvou bodů v registru řidičů provedený magistrátem na základě oznámení Policie České republiky ze dne 2. 5. 2011, č. j. KRPB-556565/PŘ-2011-060264, a ověřené kopie pokutového bloku série CP/2010, č. P 3014304.

[20] Jak vyplynulo ze správního spisu, dne 2. 5. 2011 Policie České republiky oznámila magistrátu, že žalobci byla dne 30. 4. 2011 uložena bloková pokuta ve výši 1 000 Kč. Uvedeného dne v 8:40 hod. v Brně, na ulici Kamenice, nebyl žalobce za jízdy vozidlem tovární značky Volkswagen Golf 1K, registrační značky 4B5 2291, připoután bezpečnostním pásem a nevlastní lékařské potvrzení. Tím porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.

[21] V rámci řízení o námitkách si magistrát opatřil ověřené kopie rozhodnutí, na jejichž základě byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů, mimo jiné též pokutový blok série CP/2010, č. P 3014304. Tento pokutový blok obsahuje všechny právními předpisy požadované náležitosti, včetně podpisu žalobce. V kolonce „Doba, místo a popis přestupkového jednání“ je uvedeno: *„4B5 2291 Dne 30. 4. 2011 na ul. Kamenice v 8.40 h. řidič neměl BP čímž porušil § 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“*.

[22] Při posouzení věci soud vycházel zejména z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (jeho rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[23] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, je tak správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).

[24] V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, pak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.

[25] Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, plyne, že pokutový blok (§ 84 a násl. zákona o přestupcích) není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů pouze tehdy, není-li na něm přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. *„Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena [...] V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“* Současně Nejvyšší správní soud zdůraznil, že *„[ř]ízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ať již v podobě rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje.“*

[26] K uvedenému lze dodat, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, publ. pod č. 2838/2013 Sb. NSS, je v zásadě jediným přípustným opravným prostředkem proti rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení obnova řízení; i ta ovšem přichází u takového přestupku v úvahu jen v případě, že žadatel neudělil souhlas s uložení pokuty v blokovém řízení.

[27] Na základě tohoto závěru Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, potvrdil, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku.

[28] Pro nyní souzenou věc z uvedeného plyne, že správní orgány mají v námitkovém řízení vůči podkladovým rozhodnutím pouze omezenou přezkumnou roli. Zkoumají pouze, zda tyto akty jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. V žádném případě však nemohou zpochybňovat skutkové a právní hodnocení orgánů příslušných k rozhodnutí o přestupku.

[29] Také z tohoto důvodu soud zamítl žalobcem navrhované dokazování, neboť směřovalo ke zpochybnění skutkových a právních závěrů policie, uvedených v předmětném bloku. Ostatně důkazy navržené k prokázání skutečnosti, že žalobce jel dne 30. 4. 2011 do autoservisu k opravě poškozeného čelního skla a že tato oprava se uskutečnila, by byly nadbytečné i proto, že o této okolnosti nebylo sporu. Obsah pokutového bloku nemohl být

zpochybněn ani účastnickou výpovědí žalobce (ten ostatně podstatné okolnosti vylíčil již v žalobě), ani svědeckou výpovědí J. Š. Z jeho vyjádření založeného ve správním spisu přitom plyne, že byl svědkem policejní kontroly žalobce, jeho tvrzení o průběhu této kontroly je však již z výše uvedených hledisek pro souzenou věc irelevantní.

[30] Ani žalobce nezpochybňoval, že s ním byl přestupek projednán (byť tvrdil, že jiný) a zejména že podepsal předmětný pokutový blok. Vzhledem k obsahu tohoto pokutového bloku pak lze vyloučit tvrzení žalobce o omylu při jeho podpisu. V pokutovém bloku je přestupkové jednání popsáno sice stručně, avšak zcela jednoznačně. Tvrzení, že si jej nepřečetl, neboť z jednání policisty bylo patrné uložení pokuty z jiného důvodu, lze hodnotit jako účelové. Na tom ničeho nemění ani žalobcem zmiňovaná rozhodnutí Nejvyššího soudu, která se ostatně týkala zcela jiných skutkových okolností.

[31] Soud se tedy ztotožnil se závěrem správních orgánů o způsobilosti předmětného pokutového bloku k záznamu bodů.

[32] V žalobě žalobce poukázal na již výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010Sb. NSS. Zde je ovšem nutno konstatovat, že správní orgány postupovaly zcela v souladu s jeho závěry. Ostatně kasační soud v něm mimo jiné uvedl: „*Tvrdil-li stěžovatel, že v daném případě žádný přestupek nespáchal, bylo na místě, aby si žalovaný vyžádal příslušný pokutový blok (jeho část A, která zůstává správnímu orgánu), z něhož by bylo lze zjistit, zda stěžovatel svým podpisem stvrdil souhlas s blokovým řízením i s uloženou pokutou, tedy zda blokové řízení proběhlo.*“

[33] Stejně tak nelze souhlasit s tvrzením žalobce, že se správní orgány nezabývaly jeho námitkami a nesprávně stanovily skutkový stav. Správní orgány postupovaly přesně v limitech své přezkumné působnosti a v souladu s uvedeným omezením se též dostatečným a přezkoumatelným věnovaly námitkám žalobce.

VI. Závěr a náklady řízení

[34] Krajský soud v Brně tedy shledal žalobcovy námitky nedůvodnými. V řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, a proto zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[35] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta) a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný správní orgán, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náhradu nákladů řízení nepožadoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nabytím právní moci tohoto rozsudku pozbývá účinků usnesení ze dne 13. 2. 2012, č. j. 29 A 92/2011-24, jímž Krajský soud v Brně přiznal žalobě odkladný účinek.

V Brně dne 17. prosince 2013

JUDr. Zuzana Bystřická, v. r.
předsedkyně senátu